

at, ligesaa lidt som der i de paagjældende Næringsveie, trods de uhyre Fremfribt, Industri har gjort, hidtil er indtraadt saa overordentlige Forandringer i deres Drift, ligesaa lidt vil det ogsaa blive i den nærmeste Fremtid. Men selv indrømmet, at et saadant meget enkelt Tilfælde muligvis kunde indtræffe, troer jeg, at de Ulemper, som kunne udspringe deraf, at en saadan Industri maatte vente, indtil en særlig Lovbestemmelse med Hensyn dertil udkom, ikke vilde være større end dem, der kunne udspringe deraf, at saa Meget vil blive overladt til et Skjøn, og jeg skal i den Henseende navnlig paaberaabe mig, at det dog ogsaa nu har været overladt til et Skjøn, og til en derpaa tågen Bestemmelse, hvorvidt enkelte Næringsveie have faaet Tilladelse til at etablere sig her i Byen eller ikke. Det blev af den ærede Taler, som tog dette Endringsforslag i Forsvar, bemærket, at man havde Exempler paa, at blot ved en Skorstens Forhøielse vare Uddunstninger, der tidligere havde været meget skadelige, gjorde aldeles uskadelige. Men jeg skal netop i denne Anledning bemærke, at forskellige Anlæg have faaet Tilladelse til etableres her i Byen, netop fordi der var indhentet Skjøn i saa Henseende af de kompetenteste Autoriteter, af dem, som bleve paapegede af den ærede Justitsminister, og paa Grund af, at de havde erklæret, at, naar en Skorsteen havde den eller den Høide, vilde Dampene ikke kunne foraarsage Ulempe, hverken for Sundheden, eller for Naboernes Bequemmelighed; men ikke bestomindre viste det sig, at, trods at et saadant Skjøn var blevet indhentet, har det dog for alle Omkringboende havt meget væsentlige Ulemper, at saadanne Etablissementer ere blevne oprettede her i Byen. Ja, jeg troer endogsaa, at det ikke vilde være vanffeligt, af de indhentede Skjøn at bevise, hvorledes den samme Autoritet til forskellige Tider og i forskellige Anledninger har yttret forskellige Meninger i saa Henseende, saa at, hvad der det ene Aar er blevet tilladt, i det andet i det Mindste har mødt meget store Vanffeligheder. Jeg troer, at det i dette Tilfælde, som i de allerfleste, maa ansees onffeligt at kjende de Regler, som Lovgivningen foreskriver for, hvad der er tilladt eller forbudt, for at man derefter kan handle,

naar man vil etablere saadanne Anlæg, og at dette er langt at foretrække for at overlade det til en Tilfældighed, om der væbliffelig ere visse Personligheder i en vis Commission, og deraf at lade det være afhængigt, om Dypretelsen af et saadant Anlæg i Staden vil blive tilladt eller forbudt; thi derpaa gaaer Endringsforslaget i Grunden ud. Forøvrigt vil jeg, hvad jeg allerede har indrømmet, ingenlunde nægte, at der jo af saadanne faste Regler kan udspringe en eller anden Ulempe for en Industri, der netop er i en bestemt Udvikling; men jeg troer, at, paa hvilken Maade man end ordner Sagen, vil det ikke kunne undgaaes at give Anledning til, at Ulemper i enkelte Tilfælde kunne opstaae. Det kommer her, som ved enhver Lovgivning, an paa at afveie, paa hvilken Maade man forebygger de fleste Ulemper, og paa hvilken Maade de færreste fremfalder, og jeg er overbevist om, at man ved Mangel paa bestemte Regler fremfalder langt flere Ulemper, end naar man har faste og uroffkelige Bestemmelser i saa Henseende.

Sunde: Den ærede sidste Taler vil, hvis jeg har forstaaet ham ret, ikke kunne have Noget imod det første Forslag; idetmindste indrømmer det ikke Ministeren større Bemyndigelse, end der er forlangt; det gaaer tværtimod ud paa at indfranke den, og med Hensyn til at indromme Ministrene større Myndighed, end de forlange, troer jeg dog, at man maa tage væsentlig Hensyn til, om denne Myndighed gaaer ud paa, at de kunne forbyde Noget eller paa at nægte Noget, eller om man vil give dem Myndighed til, at Noget kunde skee, som i Almindelighed er forbudt. Det 2det Forslag gaaer ud paa det Sidste; der er opstillet almindelige Regler om, hvilke Næringsveie der ikke skulde kunne tillades at være indenfor Byen, men under visse Betingelser, hvor disse Næringsveie ikke kunde blive skadelige, skulde det være tilladt at afvige fra Reglerne, saa at de Beskommende kunde blive i Byen. Det troer jeg, man maa tage væsentligt Hensyn til. Det er ikke en Myndighed, som kan blive misbrugt derved, at en Mand, paa en ubillig Maade kan forhindre i Udøvelsen af sin Næringsvei, naar han holder sig indenfor Loven,